

LYHYTELOKUVAN KÄSIKIRJOITUS & VIDEOKUVAN JÄLKIKÄSITTELY

OJENNUS

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
MUOTOILU- JA TAIDEINSTITUUTTI
VIESTINNÄN KOULUTUSOHJELMA
MULTIMEDIATUOTANNON PÄÄAINE
OPINNÄYTETYÖ AMK, SYKSY 2011
JUSSI TOIVANEN

LYHYTELOKUVA "OJENNUS" / JUSSI TOIVANEN

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyöni on itse käsikirjoitettu, ohjattu ja editoitu lyhytelokuva. Tavoite lyhytelokuvan tekemisen taustalla oli tekijän tasolla oppia ja kehittyä elokuvaalisen kerronan saralla. Sen lisäksi halusin toteuttaa hyvin pitkälle omia intressejäni ja näkemyksiä noudattavan työn, jossa sain mahdollisimman kattavan päättäväisyyden työn lopputulokseen. Lyhytelokuvaan valittu käsikirjoitus oli kolmas puolitoista vuotta kestäneen pohdinnan aikana syntyneistä versioista.

Kuvauksiin osallistui yhteensä seitsemän henkilöä, joista kolme oli näyttelijöitä ja loput neljä muodostivat kuvausryhmän. Elokuva kuvattiin kokonaan Canon 7D järjestelmäkameralla HD-resoluutioon (1920x1080). Kuvauksissa käytettiin kahta (50mm ja laakulma) linssiä, jotka mahdollistivat halutut kuvat lähes kokonaan sisätiloissa tapahtuneissa kuvauksissa.

Kamera-ajot toteutettiin itse tehdyllä lavetilla ja muoviputkillla. Valaisu- ja äänikalusto oli lainattu koulusta.

Elokuvan leikattiin poikkeuksellisesti myös Adoben effects ohjelmalla, jolla toteutettiin kuvan jälkikäsittely sekä liikegrafiikoiden luominen. Äänen leikkaus tapahtui ensisijaisesti musiikkituotantoon tarkoitettulla Ableton Live 8 ohjelmalla, jossa kuvan esikatselu on myös mahdollista.

Elokuvan teko tarjosi halutun mukaisesti riittävästi haasteita, oppia, tuskaa ja iloa. Kokonaisuutena sen voidaan todeta onnistuneen opinpolulla olevan tekijää tyydyttävällä tavalla. Työn näyttää ilolla mummita, mutta tekijän henkselit pysyivät kireällä sodan kylän elokuvajuhlissa rienatessa.

ABSTRACT

My Thesis is a self written, directed and edited shortfilm. The goal of my thesis was to learn and to develop in the field of storytelling through film. I also wanted to carry through a project that was dominated by my own ambitions and visions in a large scale of self-decision. The script that was chosen to the shortfilm was the third version written during the 18 months time before starting of the project.

Seven people participated in shootings. Three of them were actors and rest of the four formed the whole film crew. The whole movie was shot in HD resolution (1920x1080) with a digital system camera, Canon 7D. There were two different types (50mm and wide-angle of lenses that were used in the shootings. By using both of the lenses, the wanted frames were made possible.

Movement of the camera was aided by a selfmade "Dolly" and a track, but also in the post production-process with After Effects (Adobe). The lighting and sound gear was borrowed from the school. The shortfilm was exceptionally cutted with After Effects, which was also used in the post work and in the creation of motion graphics. The sound was edited with Ableton Live 8 program, which is mainly used as a music production software, but has a video preview feature also.

The process of making the shortfilm provided, as wanted enough of challenges, learning, pain and joy. To a still learning filmmaker it can be considered as a successful process. It can gladly be showed to granny, but probably won't get me a ticket to Cannes.

SISÄLLYSLUETTELO

1 JOHDANTO	10	4 VIDEOKUVAN JÄLKIKÄSITTELY	20
2 TYÖN TAUSTOITUS	11	4.1 Leikkaus	20
2.1 Opinäytetyön valinta	11	4.2 Värimäärittely	22
2.2 Vaikutteet	12	4.3 Kamera-ajojen tuottaminen	24
2.3 Lyhytelokuvan teosta	13	4.4 Tekstien liikegrafiikoiden luominen	26
2.4 Työvaiheet	14	5 YHTEENVETO	28
3 KÄSIKIRJOITUS	16	5.1 Tavoitteiden täyttyminen	28
3.1 Tarinan kehitys ja ideointi	16	5.2 Tuotannosta viisastuminen	30
3.2 Käsikirjoitusprosessi	17	5.3 Kiitokset	32
		LÄHTEET	34

JOHDANTO

Opinnäytetyöni on itse käsikirjoitettu, ohjattu ja editoitu lyhytelokuva. Tavoitteeni opinnäytetyössä oli tekijän tasolla oppia ja kehittyä elokuvallisen kerronnan saralla. Sen lisäksi halusin toteuttaa hyvin pitkälle omia intressejäni ja näkemyksiä noudattavan työn, jossa sain mahdollisimman kattavan päättäväisyyden työn lopputulokseen. Suuren vastuun ja roolin tietoisuuden kantamisen tarkoituksena oli oppia ilon, sekä kantapään kautta lyhytelokuvan tekemisen kaikkia osa-alueita, jotta tulevien projektien parissa hahmotaisin kokonaisuuden rakentumisen selkeämmin ja suhtautuisin ymmärtäväisemmin lyhytelokuvan tekemisen ympärille syntyneisiin konventioihin.

Opinnäytetyöni laajuudesta johtuen, rajaan sen kirjallisen käsittelyn multimediatuotannon koulutuohjelmaa mukailevasti sisällön käsikirjoittamiseen ja kuvattun materiaalin jälkikäsittelyyn.

Kirjallisesti käsiteltävän osuuden ulkopuolelle jääviä työvaiheita olivat mm. tuotannon suunnittelu, näyttelijöiden valinta, musiikin sävellys ja valaisun suunnittelu.

Lyhytelokuvan opinnäytetyöksi tekemisen taustalla oli puhtaasti vahva mielenkiinto ja orientoituminen tarinan kehittämiseen ja sen välittämiseen elokuvalaisin keinoin. Pyrkimykseni lyhytelokuvan tekijänä on välittää katsojalle neutraalista ja konservatiivisesta poikkeavia hahmoja sekä juonellisista ratkaisuja.

Tarinallisen ja ohjauksellisen näkemyksen toteuttaminen videon kautta oli erittäin luonnollinen ja selkeä valinta, koska koen myös oman teknisen osaamiseni suosivan tätä keinoa. Siksi käsikirjoituksen toteutus esimerkiksi animaation kautta ei tuntunut luonnolliselta vaihtoehdolta, vaikka se olisi oletettavasti linjamme opiskelijalle huomattavasti tyyppilisempää.

2 TYÖN TAUSTOITUS

2.1 OPINNÄYTETYÖN VALINTA

Pyrkiessäni Lahden Muotoiluinstituutin Multimediatuotannon linjalle keväällä 2006, olin viettänyt edeltävän vuoden Helsingin evankelisessa opistossa, multimediatuotannon linjalla opillisesti antoisissa merkeissä. Linjalla opiskelimme monimuotoisesti mediatuotannon erilaisia osa-alueita, kuten journalistisen tekstin laatimista, valokuvaamista, äänen käsittelyä, sekä videokuvaamista ja kuvatun materiaalin editointia. Heo:ssa vietetyn vuoden aikana pääsin ideoimaan ja toteuttamaan useita vaihtelevia projekteja, joista mielenkiintoisimmiksi itselleni muodostuivat videoprojektit. Näihin mielekkäisiin töihin lukeutuivat mm. lyhytelokuvan ja kahden mainosvideon käsikirjoitus, ohjaus ja editointi.

Tyytyväisenä Heo:ssa vietettyyn vuoteen, päätin yliopiston pääsykokeisiin lukemisen sijaan pyrkiä Heo:ssa vuoden aikana koettua (monipuolista) opinto-ohjelmaa vastavaan oppi-ympäristöön. Vaihtoehtoisiksi rajautuivat nopeasti Helsingin ammattikorkeakoulun, Stadian (nyk. Metropolia) audiovisuaalisen tuotannon linja, sekä Lahden muotoiluinstituutin multimediatuotannon linja. Molemmissa kouluissa käytyjen haastavien pääsykokeiden jälkeen pääsin Lahteen aloittamaan multimediatuotannon linjan neljävuotisen koulutuksen.

Kuten Heossa, myös uudessa opinahjossani linjan opinto-ohjelma sisälsi monipuolisen kattauksen mediatuotannon eri osa-alueita. Tällä kertaa kuitenkin kuhunkin niistä syventyminen oli ammattimaisempaa ja tasoltaan vaativampaa. Ympärilläni opiskeli lahjakkaita ja nuoria suunnittelijoiden alkuja, joilla kullakin oli omat vahvuutensa ja mielenkiinnon kohteensa taiteellisen ilmaisun suhteen. Kaikkia silti yhdisti halu monimuotoisemman osaamisen perään, kuten itseänikin. Ja tähän huutoon koulutusohjelma hyvin vastasikin.

Huolimatta neljän vuoden aikana käytyjen erilaisten uusien kurssien mielekkyydestä ja niiden tuoretta innostusta synnyttävistä vaikutuksista, tiesin hiljaisesti jo kesken opintojen, että päätyisin todennäköisesti jälleen videon pariin lopputyön tekemisen koittaessa. Tätä päätöstä tuki kolmannen vuoden syksynä suoritettu videoon ja dramaturgiaan keskittynyt jakso, jonka päätteeksi linjan opiskelijat suunnittelivat ja toteuttivat pienissä ryhmissä lyhytelokuvan. Muistan tuon jakson aikana ja sen päätteeksi tehneeni lopullisesti henkisen päätöksen tulevan lopputyöni toteuttavasta.

2.2 VAIKUTTEET

Olen lähtökohtaisesti ollut aina suuri elokuvien ystävä. Jännittävät tarinat, mielenkiintoiset henkilöhahmot, musiikin luoma tunnelma kohtauksissa ja katsojaa yllättävät käänteet ovat osa elokuvan taikaa, johon omia ideoita hautovana yksilönä kiinnostuin toteutusmuotona. Pitkän elokuvan tekoon vaadittavien resurssien (kokemus & raha) rajallisuudesta johtuen, oli lyhytelokuvan kirjoittaminen ja toteutus luonnollinen askel kohti elokuvan tekoa

En voi suorilta käsin mainita ketään yksittäistä mielestäni yliverstaista tekijää tai teosta elokuvan saralla, josta kokisin saaneeni selkeät vaikutteet. On monia erittäin hyviä, mutta tyyliltään erilaisia elokuvia ,joi-ta arvostan ja joiden koen olevan onnistuneita. Kummisetä –elokuvat ja Jim Carreyn tähdittämä ”Nuija ja tosinuija” toimivat molemmat sektoreillaan Kuten käytännössä jokaisessa taiteellisen ilmaisun muodossa, myös elokuvissa uskon lopputuloksen heijastavan enemmän tekijäänsä kuin tämän vaikuttimia. Näin ollen toteaisin omien vaikutteiden syntyvän mustan huumorin, suoraviivaisuuden ja empaattisuuden kautta.

Myös ympäristöllä ja ympärillämme tapahtuvilla asioilla on roolinsa vaikutteiden antajana. Monesti idea jollekin kohtaukselle syntyy arkisissa tilanteissa. Itse olen monesti ympäristöni tapahtumia sivusta seuraamalla aloittanut monta käsikirjoitusta päässäni. Laukaiseva tekijä voi olla bussissa kuultu kanssamatkustajien kinastelu, joukon seassa oudosti kävelevä henkilö, upea valaistus ja musiikin pauhu öisellä kesäkaupungilla tai epämiellyttävä käänne omassa elämässä. Tähän astiset omat tarinoiden ideat ovat pääpuolin hyvin fiktiivisiä ja sijoittuvat mitä kummallisimpia olosuhteisiin, mutta henkilöhahmot keskinäisine kemioineen ammentuvat tapaamistani ihmisistä.

2.3 LYHYTELOKUVA TEOSTA

Lyhytelokuvan konkreettisin ero pitkään elokuvaan on yksinkertaisesti pituus. The Academy of Motion Picture Arts and Sciences luokittelee 40 minuuttia alittavat elokuvat lyhytelokuviksi. Elokuvan pituudella on myös merkittävä vaikutus itse tarinaan ja sen hahmoihin. MINuutin mittaiseen lyhytelokuvaan on melko hankala rakentaa monisäikeistä ihmissuhde draamaa saati massiiviisiin räjähtelyihin eskaloituvaa toiminnallista loppukohtausta. Aloitteleville (myös kokeneille) lyhytelokuvien tekijöille on tyypillistä myös kamppailu laihan budjetin kanssa. Tämän tarkoittaa useasti sitä, että tuotannollisista syistä alkuperäisen käsikirjoituksen kohtausten toteutusta, muuttamista ja jopa poisjättöä jodutaan harkitsemaan. Siksi budjetin tulee olla toteutettavaa ideaa varten riittävä.

Lyhytelokuvan teko reunaehtoineen voi olla myös mahdollisuus. Pituuden ja budjetin rajallisuus pakottaa vapautumaan ylimääräisten ja epäolennaisten seikkojen toteuttamisesta, josta ennen kaikkea katsoja kiittää. Itse tarinan ja lyhyt elokuvan ideointikin on toisenlaista. Ne tulee suunnitella ja sovittaa ajan ja resurssien rajoihin, jonka johdosta voi syntyä hyvinkin omalaatuisia ja yllättäviä ratkaisuja.

Onnistuneelle lyhytelokuvalle on määritelty myös tarkemmin vaadittavia ominaisuuksia. Hyvässä lyhytelokuvassa tulee olla vankka tarina, mielenkiintoinen ympäristö ja selkeät henkilöhahmot. Niiden pitää olla elokuvan tekijälle läpikotaisin tuttuja ja hallinnassa. Tekijän tulee tietää mitä henkilöhahmoille tapahtuu, mitä heillä on päällään, miten he reagoivat asioihin, miten he ajattelevat ja millainen sosiaalinen sekä amatillinen status heillä on. Hyvin tärkeää on myös tietää mitä haluat heille tapahtuvan ja erityisesti mitä henkilöhahmot toivoisivat itse itselleen tapahtuvan. Elokuvan Katsoja muodostaa sekunneissa mielikuvan hahmosta näiden yksityiskohtien kautta, joten niihin on syytä kiinnittää merkittävää huomiota suunnitteluvaiheessa (Roberta Marie Munroe 2009, 2).

2.4 TYÖVAIHEET

Lyhytelokuvan perustyövaiheet ovat hyvin pitkälti samanlaiset kuin pitkän elokuvan kanssa. Projektin suuruudesta riippuen muuttuu myös eri työvaiheisiin käytetty aika, niissä mukana ja hoitamassa olevien ihmisten määrä ja toteuttamiseen vaadittava rahasumma.

Kaiken lähtökohta ja kantava voima on aina idea tarinalle. Idean suunnitteluvaiheessa on tiedostettava onko sitä mahdollista toteuttaa ja välittykö sen sisältämä viesti katsojalle. Idea kitetytetään ensin synopsisen muotoon, jolloin tarina tiivistetään yleiskuvaukseksi vastaamalla muun muassa kysymyksiin miksi, mitä, kenelle ja miten. Tämän jälkeen luodaan Treatment joka toimii synopsisen ja käsikirjoituksen välivaiheena paljastaen tarinan juonen ja rakenteen. Lopuksi tehdään itse käsikirjoitus jossa elokuva konkaisuudessaan on kirjoitettu ”auki”.

Kun käsikirjoitus on valmis, aloitetaan elokuvan esituotanto, eli ennen varsinaista tuotantoa tapahtuva ennakkotyö. Esituotantovaiheeseen kuuluu muun muassa rahoitussuunnitelma, tuotantopäätökset, käsikirjoitukset, kuvauspaikkojen etsiminen, aikataulun tekeminen ja casting. Esituotannon valmistuttua aloitetaan varsinainen tuotanto, eli kuvausvaihe ja lopuksi tehdään jälkituotanto.

Oma roolini lopputyössäni jakautui kutakuinkin jokaiselle työvaiheiden osa-alueelle. Käsikirjoitusta tehdessä, en kokemattomana osannut hahmottaa sen toteuttamisen vaatimia eri toimenpiteitä ja pidin tuotannon suunnitteluun liittyviä toimenpiteitä itsestään hoituvina sivuseikkoina. Lopputyöni tekoprosessi oli monella tapaa kasvattava ja opettava kokemus, jonka myötä osaan suhtautua huomattavasti perusteellisemmin seuraavaan projektiin.

3 KÄSIKIRJOITUS

3.1 TARINAN KEHITYS JA IDEOINTI

Opiskelujeni ajan asuin Lahdessa kolme vuotta. Koska olen kotoisin Helsingistä, oli luonnollista viettää viikonloput siellä tyttöystävän luona ja ystävien kanssa aikaa viettäen. Käytännössä tämä tarkoitti z-junan kyytiin hyppäämistä aina perjantaisin ja sunnuntai-iltaisin. Näiden kolmen vuoden aikana junassa istutut tunnit olivat minulle varsin idearikkaita. Koska en harrasta pahemmin kirjojen lukemista, eikä minulla ollut kannettavaa tietokonetta opiskelujen aikana jolla kuluttaa aikaa junassa istuessa, oli matka-aika käytettävä ajatuksiin syventyen. Elämän tarkoituksen hahmottumisen sijaan, nämä tunnin mittaiset pohdinnat poikivat pääsääntöisesti erilaisia käsikirjoitusten alkuja. Niitä ruokkivat onnistuneesti ikkunan läpi ohi vilisevät maisemat sekä kanssamatkustajien kirjo.

Lopputyöksi tehdyn lyhytelokuvani ensimmäinen käsikirjoitusidea syntyi toisen lukuvuoden keväällä. Se kertoi itsemurhaa sitkeästi yrittävästä miehestä, joka jatkuvan epäonnistumisen päätteeksi luopuu aiheestaan ja kuolee pian tämän jälkeen tapaturmaisesti.

Olin haltioissani ideasta ja varma sen päätyämisestä lopputyöni aiheeksi. Ajan kuitenkin kuluessa idea muuttui omassa päässäni vanhaksi ja uusia tuntui syntyvän koko ajan lisää. Tuntui mahdottomalta lukita vaihtoehtoa. Lopputyön lopulliseksi käsikirjoitukseksi päätynyttä edelsi vielä toinen työstetty idea, joka kuitenkin koki samanlaisen kohtalon kuin ensimmäinen.

Kiteytettynä voidaan siis todeta lopputyön suunnittelun tapahtuneen junassa matkustessa ja toteutettuun käsikirjoitukseen päätyminen lähinnä koulun asettamien ajallisten takarajojen ansiosta. Positiivista todettavaa läpikäymästäni suunnittelu- ja ideointiprosessista on mieleen juolahtaneiden aiheiden ja vaihtoehtojen runsaus. Osalla opiskelukavereistani tilanne oli päinvastainen ja sen vuoksi piinallinen.

3.2 KÄSIKIRJOITUSPROSESSI

Opinnäytetyöseminaarien ajankohtien ja niille jakotettujen työvaiheiden selvittyä, päätin vihdoin valita ja lukita työstettäväksi päätyvän lyhytelokuvan ideani. Koska kyseessä oli lyhytelokuva, johon oli syntynyt selkeä idea, en kokenut itse kirjoittamisprosessia varsinaisesti raskaaksi. Harteillani oli saman aikaisesti kuitenkin myös keittämäni sopan ainesten kasaaminen sisältäen näyttelijöiden ja kuvauspaikan valitsemisen (saamisen) sekä kuvauskaluston ja rekvisiitan hankinnan. Näin ollen käsikirjoituksen yksityiskohtien hiominen ja sen tiivistäminen sille pyhitetyn ajan kanssa jäi puuttumaan.

Ensimmäinen versio lopullisesta käsikirjoituksesta tuntui muusta vastuu taakasta huolimatta onnistuneelta ja olin hyvillä mielin aloittamassa kuvauksia sen mukaisesti. Kuvauspaikaksi onnistuin saamaan pitkän historian omaavan Riilahden kartanon Bromarkvikin alueelta. Kartanon omistajien henkilökoh- taisten arkimenojen ja kartanoonsa kohdistuvan suo- jelevan suhtautumisen vuoksi saimme kuvauspäiviä kuitenkin vain kaksi. Tämä tarkoitti sitä, että käsikirjoituksen ensimmäisen version kuvaussuunnitelmaa ja haluttujen kohtausten määrää ei pystynyt toteut- tamaan.

Kuvauksiin myönnetyn ajan rajallisuuden vuoksi oli pakko tarkastella käsikirjoitusta uudestaan ja miettiä sitä yksinkertaistavia ratkaisuja, kokonaisuutta kuitenkaan romuttamatta. Päädyin vähentämään tarinan henkilöhahmoja, kohtauspaikkoja sekä yksinkertaistamaan tarinan loppua. Uusi karsitumpi ja muokattu versio tarinasta ei mielestäni ollut ensimmäisen ver- roinen, mutta samalla olin helpottunut tietäessäni tulevien kuvausten olevan helpommat ja ennen kaikkea mahdolliset toteuttaa käsillä olleiden reunaehto- jen sisällä.

Jälkikäteen, ”kevennetyn” käsikirjoitusversion toteutettua voin todeta, että ensimmäinen käsikirjoitus oli ensimmäisiä lyhytelokuvia tekeväälle tyypilliseen tapaan liian kunnianhimoinen ja monimutkainen toteutettavaksi suhteessa resursseihin.

4 VIDEOKUVAN JÄLKIKÄSITTELY

4.1 LEIKKAUS

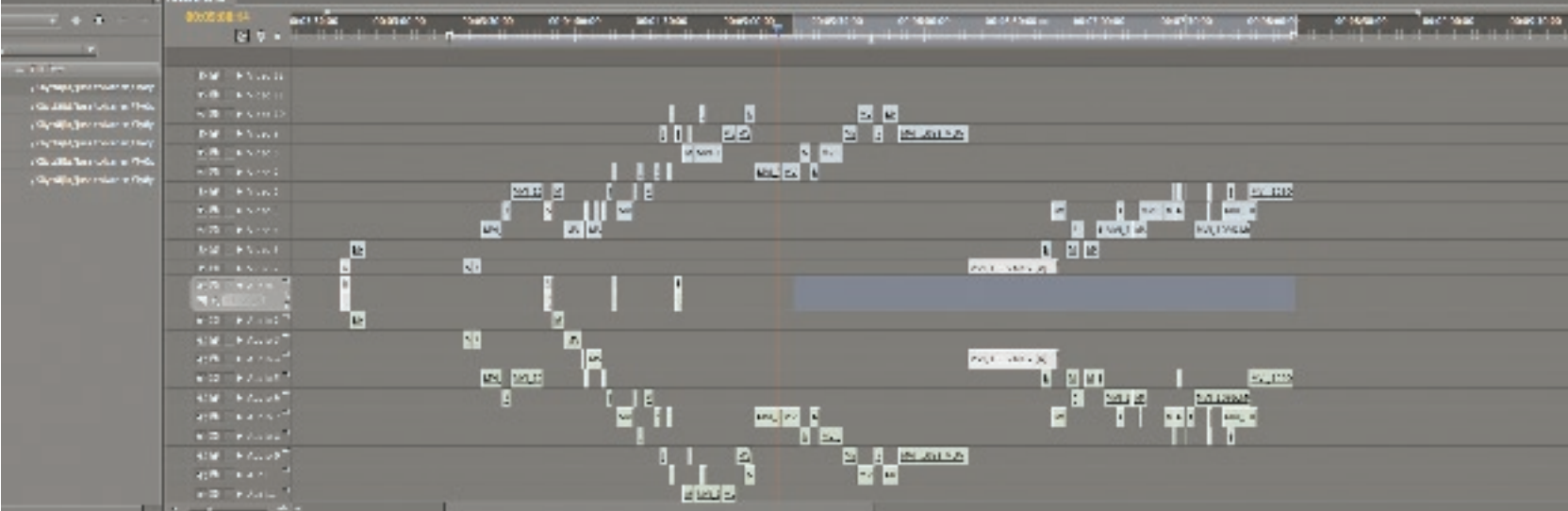
Lyhtyelokuvan kuvauksissa käytettiin kahta Canon 7D -järjestelmäkameraa, jotka tuottavat teräväpiirto videokuvaa mov.-formaattissa. Tämä raakamateriaali ei kuitenkaan ole suoraan editoitavissa johtuen kameroiden videokuvan pakkauksessa käytetystä H.264 kodekista. Videoiden editointi ohjelmat eivät pyöritä tässä formaatissa olevaa ”natiivi”-materiaalia sujuvasti, joten sellaisen materiaalin leikkaaminen on erittäin hankalaa. Siksi ennen varsinaisen leikkaamisen aloittamista, H.264 -muotoinen raakamateriaali piti konvertoida editoitavaan Prores muotoon. Tämä tehtiin MPEG Streamclip -nimisellä ohjelmalla, joka on tarkoitettu videon pakkauksien ja formaatin vaihtoon.

Kun raakamateriaali oli muutettu editoitavaan muotoon, kävin materiaalin läpi ja siirsin kunkin kohtauksen otot omiin kansioihinsa, jotta niiden esikatselu ja karsiminen ennen leikkaamisen aloittamista olisi hallitumpaa. Saatuani leikkauskelpoiset otot valituksi, siirsin ne Adobe Premiere Pro -nimiseen videon leikkausohjelmaan, jolla raakaleikkaus tehtiin.

Vaikka kohtauksille oli melko tarkka kuvakäsikirjoitus kuvasten pohjaksi, piti kuvauspaikalla miettiä kuvia kulmineen ja kokoineen uudestaan. Tämän syynä oli kuvauspaikkana toimineen kartanon sisätilojen raskas ja siirtelyä kestävä sisustus. Sen vuoksi leikkauspöydällä oli ”yllättävää” materiaalia joka vaikutti kohtausten ja kokonaisleikkauksen muotoon. Vaikka kuvatun materiaalin resoluutio oli HD -koosta (1920 x 1080), päädyin tekemään lopullisen version pienempään Pal DV (720x576 / 16:9) kokoon, jotta sain liikkumavaraa kuvien rajauksen kanssa ja siten lisää käytettäviä kuvakokoja.

Videon kuvan leikkauksessa minua avusti itse työssä näytellyt Niko Ståhlberg ja äänen ja musiikin leikkaukseen puolestaan osallistui äänittäjän toiminut Vesa Jylhämäki. Keväällä alkanut ja syksyllä jatkunut työn leikkaus tehtiin kotonani Siuntiossa.

4.2 VÄRIMÄÄRITTELY

Jo käsikirjoitusvaiheessa minulla oli vahva mielikuva elokuvan visuaalisesta linjasta ja lopullisen videon sävy maailmasta. Kuvauspaikan varmistuttua ja kartanon sisustuksellisten elementtien näkemisen jälkeen pystyin kuitenkin tarkemmin miettimään minkä sävyinen lopullinen työ olisi. Itse kartanolla oli vaikutus myös käsityksestä aikaan, jossa henkilöhahmot elivät ja sen myötä tuli värisävyjäkin miettiä oikeaan linjaan. Pyrkimykseni värimäärittelyssä oli luoda elokuvalla hieman vanhanaikainen ja kulunut sävytunnelma, mutta samanaikaisesti käyttää vahvoja kontrasteja.

vv (Avid Symphony Nitris 2005, 279). Värikorjauksen jälkeen voidaan tehdä haluttu yleissävytys esimerkiksi lisäämällä ulkokuviin keltaista lämpöisemmän tunnelman luomiseksi tai yökuviin lisätään sinistä syventämään yön tuntua. Oman työni tapahtumat ja kohtaukset sijoittuvat kaikki introa lukuunottamatta päivänvaloon, joten sävytys pysyi samana lähes kaikissa kuvissa.

En ole itse syventynyt oikeaoppisen värimäärittelyn ja -korjauksen periaatteisiin, eikä minulla ole tietämystä kaikesta siihen liittyvästä termistöstä. Olen oikeastaan aina työstänyt käsilläni olleita materiaaleja silmän ja kuvankäsittelyohjelmaa (Photoshop) käyttämällä syntyneiden kokemusten pohjalta.

Saatuani kuvan leikkauksen kiinni, vein pakkaamattoman version leikkauksesta After effects ohjelmaan. After effects ei ole värimäärittelyä tekevien ammattilaisten käyttämä ohjelma, mutta tarjoaa tehokkaat työkalut videoiden sävyjen työstöön kuten Photoshop still –kuville. Tuonnin jälkeen aloin työstämään ensin lyhytelokuvan intro-osuutta. Tähän kuului halutun värikontrastin asettaminen ”Curves” –työkalulla, haluttujen värisävyjen korostaminen ja pienentäminen ”Color Balance” –työkalulla ja lopuksi loin kuvalle väriällisen yleissävyn sijoittamalla kuvan päälle ”Solid layerin” (tasavärinen pinta) jolle asetin blending mode -valikosta ”soft light” –asetuksen. Pienensin vielä solid layerin näkyvyyttä jotta sävyä olisi sopivassa suhteessa.

4.3 KAMERA-AJOJEN TUOTTAMINEN

Lyhytelokuvan kuvauksissa meillä oli käytössä kuvajana toimineen Olli Virkkusen itserakentama lavetti ja sille ”kiskoiksi” tehdyt muoviputket. Tämä yhdistelmä oli erittäin käyttökelpoinen kevyehkön paino ja kokonsa salliman liikutettavuuden vuoksi. Kovalevyttä, metallipaloista ja skeittirenkaista tehty lavetti oli noin 60cm leveä ja noin metrin pituinen. Lavetin alla olleet putket olivat kahden metrin mittaiset.

Olin kuvauksissa hyvin tyytyväinen lavetin käytettävyyteen ja helppouteen, sekä sen kautta saatuun tuotannolliseen lisäarvoon. Kuvakäsikirjoituksen ja kuvakulmien muuttuminen kuvauspaikan asettamisen rajoitusten vuoksi vaikutti kuitenkin myös leikkauksessa tarvittavien ajojen määrän huomioimiseen. Siksi jälkikäsitteilyvaiheessa osaan kuvista piti lisätä liikettä kuvien välisen rytmin ja leikkauksen toimimiseksi. Toinen jälkikäsitteilyvaiheen harteille valunut osuus oli ajojen tasaisuuden luominen. Liikutimme kuvauksissa lavettia käsin, jonka seurauksena ajojen nopeudet vaihtelivat toisistaan ja yksittäiset ajot itsessään olivat osin epätasaisia.

Kuten työn värimäärittelyyn, käytin myös keinotekoisten ajojen luomisessa, sekä kuvattujen ajojen tasauksessa After effects ohjelmaa. After Effects mahdollistaa aikajanalla näkyvän Layerin skaalauksen ja sijainnin muuttamisen asettamalla keyframeja ja muuttamalla niiden arvoja halutulla aikavälillä. Koska alkuperäinen videomateriaali oli resoluutioltaan suurempaa kuin lopullinen työ, pystyin käyttämään näitä toimintoja hyvällä liikkumavaralla. Kuvaustilanteessa tehtyjen ajojen liikkeen tasaamiseen käytin time re-mapping -toimintoa, jolla pystyin hidastamaan tai nopeuttamaan ajoja halutusta kohtaa tasaisuuden saavuttamiseksi.

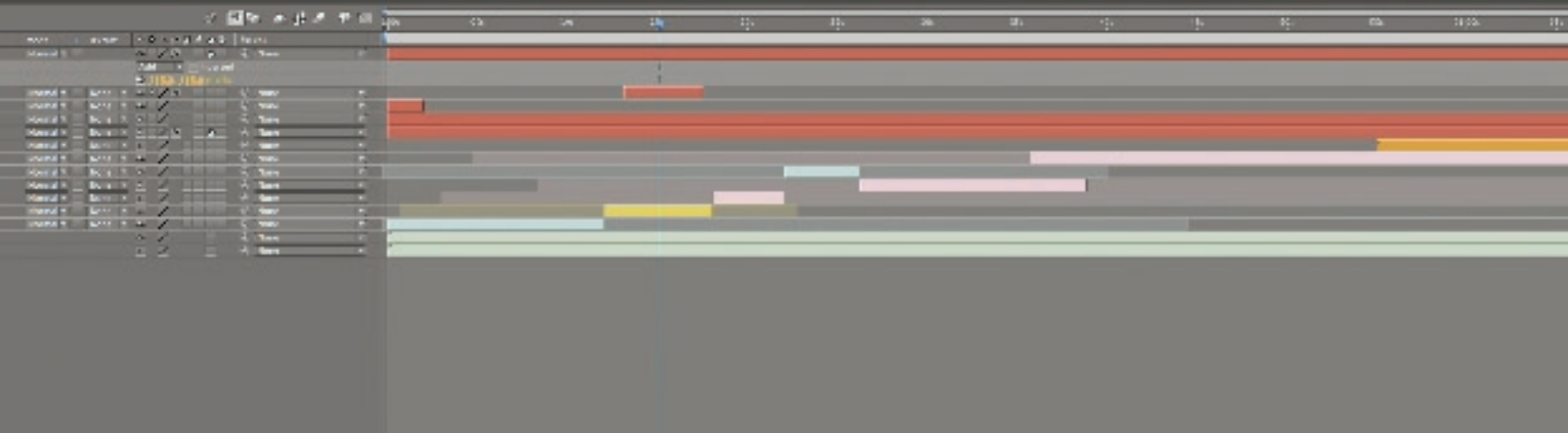
4.4 TEKSTIEN LIIKEGRAFIIKOIDEN LUOMINEN

Vaikka työni käsikirjoitus ja sille haluamani tunnelma tuki hyvin vähäistä lisätehosteiden käyttöä, halusin kuitenkin hyödyntää osastomme koulutusohjelmassa vahvasti esillä olevaa, ohjelmistojen avulla tehtyä liikegrafiikan luontia. Liikegrafiikan luonnin kautta saatu tuotannollinen lisäarvo työlle ja henkilökohtainen kiinnostukseni tätä osa-aluetta kohtaan tukivat myös sen toteuttamista. Käytännössä tämä tarkoitti hienovaraisten liikkeiden tekemistä alku- ja lopputeksteihin antamatta kuitenkaan katsojalle vääränlaista tarinallista tai tyylillistä mielikuvaa lyhytelokuvasta.

Kuten keinoitekoisten kamera-ajojen ja värimäärittelyn luomisessa, käytin myös tekstien liikegrafiikoiden tekemiseen After effects –ohjelmaa. Tähän työskentelyyn After effects on mitä omiaa ja tarjoaa hyvin monipuolisesti vaihtoehtoja ja keinoja halutunlaisen liikkeen aikaansaamiseksi

Tekstejä voi animoida, kuten keinoitekoisten kamera-ajojen luomista koskevassa osuudessa selitin, manuaalisesti halutun layerin eri ominaisuuksien keyframe-arvoja muuttamalla tai vaihtoehtoisesti hyödyntämällä ohjelman omia esiasetuksilla varustettuja valmiita animaatiomalleja.

Halusin alkutekstien liikkeeseen musiikkia tukevaa liikettä ja mystistä häilyvyyttä. Kuitenkin tavalla joka ei veisi itse kuvalta liikaa huomiota.

5 YHTEENVETO

5.1 TAVOITTEIDEN TÄYTTYMINEN

Jo ennen opinäytetyöni aiheen valintaa olin päättänyt että siitä tulisi vähintään huikea, uskomaton, tulevaisuuden turvaava mestariteos, jota muut katsoisivat leuka pitkänä ihaillen. Tekemiseni lähtökohtia ei ainakaan kunnianhimon puutteesta voi tuomita. Työn ollessa nyt valmis, sijoittuu suhtautumiseni sitä kohtaan edellämäinnittuja päämääriä matalemmalle profiilille. Koen työni laajuden huomioiden onnistuneeni itse lopullisessa toteutuksessa keskinkertaisesti, mutta kokonaisprosessi kokemuksena oli mielestäni erittäin onnistunut.

Opinnäytetyöni kirjallinen osuus painottuu osastomme koulutusohjelmaa mukaillen käsikirjoittamisen ja jälkituotannon käsittelyyn. Puhtaasti näiltä osa-alueilta tarkasteltuna, olen huomattavsti tyytyväisempi aikaansaannoksiini kuin itse lopulliseen työhön. Käsikirjoitusvaihe oli mielestäni kivuton kiinnostavien ideoiden riittävyden johdosta ja koen yhä olevani oikealla polulla tarinallisten sisältöjen tuottajana

Jälkituotantovaihe ja se osa-alueen kanssa työskenteli sujui mielestäni myös hyvin ja voin todeta olevani tyytäväinen työn jälkeen.

Projekti tarjosi rutkasti haasteita, vaikeuksia ja oppia kantapään kautta. Sanonta “tekemällä oppii” kristallisoitui minulle opinnäytetyöni avulla äärimäisen hyvin. Kun editointivaiheessa iskenyt syvän epäonistumisen ja ketutuksen tunne laantui, ymmärsin että tulevia lyhytelokuvaprojekteja ajatellen olinkin itseasiassa tekemisissä opillisesti hyvin arvokkaiden kokemusten kanssa.

5.2 TUOTANNOSTA VIISASTUMINEN

Kuten edellä mainitsin, tuli tuotannon myötä vastaan paljon asioita joita seuraavassa projektissa vältän, teen toisin ja ennen kaikkea paremmin. Näitä asiota olivat sekä valmisteluun ja esituotantoon liittyen, että kuvausvaiheessa tehdyt ratkaisut. Listaan nyt joitakin projektin kompastuskiviksi muodostuneita vaiheita ja tekijöitä, joiden toteutuksen olisin tehnyt toisin.

1. Tuotannollisesti liian vaikea käsikirjoitus

Vaikka rajallisesta kuvausajasta johtuen pelkistin alkuperäistä käsikirjoitusta yksinkertaisemmaksi, olisi käytössä olleiden resurssien valossa pitänyt tehdä alun alkujaan yksinkertaisempi idea.

4. Kuvakäsikirjoitus

Kuvauspaikan ja sen tilankäytölle asettamien reuna-ehtojen selvittyä, olisi alkuperäistä kuvakäsikirjoitusta pitänyt päivittää. Nyt kuvauksissa kohtauksia tehtiin tilan ja ajan sallimissa puitteissa ja valitettavasti toimivan leikkauksen kustannuksella.

3. Esituotatuotanto / budjetti

Vastasin yksin näyttelijöiden ja asusteiden valinnasta, kuvauspaikan hankinnasta, työryhmän kasaamisesta sekä kaluston varauksesta ja logistiikasta. Koulu myönsi opinäytetyölle 200 euron summan sen teossa syntyneiden hankintojen kuitteja vastaa. Oman työni kulut ylittivät reilusti tämän summa, jonka johdosta elokuvan budjetti tuli pääpuolin omasta pussista.

4 . Projektinhallinta / Ajankäyttö

Tein opinäytetyöni kanssa samanaikaisesti runsaasti töitä, jotka vaikuttivat haitallisella tavalla työn valmistumiseen ja siihen keskittymiseen.

KIITOKSET

Haluan lämpimästi kiittää “Ojennuksen ” tekemisessä mukana olleita henkilöitä
ja niitä jotka mahdollistivat sen toteutuksen

ARJA JA MIKU AMINOFF
Kotikartanonsa antaminen kuvauskäyttöön.

NIKO STÅHLBERG
Näyttely, editointi ja tuki

ANNI TURUNEN
Näyttely

ESKO LEPPÄKORPI
Näyttely

OLLI VIRKKUNEN
Kuvaaminen, kameroiden ja lavetin organisointi

VESA JYLHMÄKI
Äänitys

SAMPO MURANEN
Avustaja

ARTO KUTVONEN
Opinäytetyön ohjaus ja aikataulujen kanssa jousto.

LÄHTEET

Munroe, R. M. 2009. How Not to Make a Short Film:
Secrets from a Sundance Programmer.
New York: Hyperion.

Avid Symphony Nitris Conform and Finishing Guide.
[Viitattu: 22.11 2011.]
Ladattavissa:

http://avid.custkb.com/avid/app/selfservice/search.jsp?DocId=270435&SecMode=1&NewLang=en&ssdFilterCommunity10=368&ssdFilter_SearchKeyword=version&ssdSearchOperator=5